

Ο Εμφύλιος

Κατά τα χρόνια 1946-1949 λειτούργησε στη Λαμία έκτακτο στρατοδικείο, το οποίο καταδίκασε πολλούς κομμουνιστές και σε θάνατο ακόμη, μερικοί από τους οποίους και εκτελέστηκαν. Εκ παραλλήλου, στην ύπαιθρο Χώρα επικρατούσαν οι κομμουνιστές αντάρτες, οι οποίοι είχαν ιδρύσει τα δικά τους λαϊκά δικαστήρια. Η Λαμία είχε γεμίσει από πολλούς ανταρτόπληκτους.

Όλα αυτά τα δεινά οφείλονται στις συνέπειες του πολέμου και στις ιδεολογικές και πολιτικές αντιθέσεις των πάντα ανυπόμονων και θερμόαιμων συνανθρώπων μας. Στις 25-7-1940 διορίστηκε Δήμαρχος Λαμίας ο Αθανάσιος Γραμματικός, ενώ ο Νικ. Δουδουμόπουλος διορίστηκε Νομάρχης. Το 1941-1943 διορίστηκε Δήμαρχος ο Δημ. Τράκας και το 1943-44 ο Ι. Κοντομήτρος.

Κατά το 1944 και για λίγο διάστημα διορίστηκε Δήμαρχος, από την ΕΑΜική αντιστασιακή οργάνωση, ο Νικ. Βέλλιος και το Μάρτιο του 1945 διορίστηκε από την Αθήνα ο Νικ. Κοκκαλάκης και το Μάρτιο 1946, ο Ι. Παπασιόπουλος και αμέσως μετά, μέσα στον ίδιο χρόνο, ο Σταύρος Χαραλαμπίδης. Ακολούθησε ο Ευαγ. Μυρεσιώτης 1949, μέχρι τις αρχές του 1951, χρόνου των Δημοτικών εκλογών, ο Ηρακλής Παπαδόπουλος.

Μετά τον εμφύλιο, οι ιθύνοντες της Λαμίας προσπάθησαν να ανορθώσουν τα ερείπια και να βάλουν κάποια τάξη στα πράγματα. Η πολιτική ηγεσία από την άλλη πλευρά προσπάθησε να βοηθήσει, η κάθε μια με τις δικές της δυνάμεις και τη δική της νοοτροπία.

Σιγά σιγά, πάντως, η ζωή έπαιρνε το δρόμο της και η κάθε οικονομική, πολιτιστική, κοινωνική και πνευματική δραστηριότητα τη δική της. Όμως από ανάγκη, πολλοί κάτοικοι της περιοχής, έπαιρναν το δρόμο προς τη Γερμανία κι άλλες χώρες προς εύρεση εργασίας.

Πηγή URL (modified on 11/07/2012 - 13:13): <http://old.lamia.gr/el/node/352>